

प्रमद

ततः सर्वे गणास्तत्र भुङ्क्ते पलजान्यपि ।
 हते वराहस्य गणे भर्गमासाद्य ते गणाः ।
 ननुर्भागाः स्वयं भूत्वा भूतं कर्मैति वै अगुः ॥
 भूतत्वमभवत्तथा चतुर्भागवतां तदा ।
 वचनात् पद्मजातस्य भूतग्यामास्तौ मताः ॥
 यो लोकादिदितः पूर्वं भूतग्यामश्चतुर्विधः ।
 यतस्तेभ्योऽधिका यत्रैस्सद्दृष्ट्याम उच्यते ॥
 इति वः सर्वमाख्यातं भूताः शम्भुगणा यथा ।
 यदाहारा यदाकारा यतुक्त्वास्ते महौजसः ॥
 य इदं श्रुत्वायान्निव्यमाख्यानं योगसुत्तमम् ।
 स हीर्षायुः सदोत्साही योगयुक्तश्च जायते ॥”
 इति कालिकापुराणे पारिवदीत्यन्तिर्नाम २६
 अध्यायः ॥ (धृतराष्ट्रपुत्राणामन्यतमः । यथा,
 महाभारते । १ । १२७ । १२ ।
 “प्रमथश्च प्रमाथौ च हीर्षरोमश्च वीर्यवान् ॥”)
 प्रमथनं, क्त्वा, (प्र + मथ + भावे ल्युट् ।) वधः ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ११५ ॥ (यथा, रामायणे ।
 १ । ३ । २४ ।
 “वालप्रमथनश्चैव सुग्रीवप्रतिपादनम् ॥”
 क्लेशनम् । विलोडनम् । इति मधघातार्थदर्श-
 नान् ॥ (प्रकर्षेण मथतीति । प्र + मथ् + ल्युः ।
 प्रमाथके, चि । यथा, महाभारते । १ । २० । ६२ ।
 “स चाश्विरूपसदृशो देवतुल्यपराक्रमः ।
 सञ्जासामेव गरीयां पित्तप्रमथनो रहः ॥”)
 प्रमथा, क्त्वा, (प्रमथति चिदोषानिति । प्र + मथ्
 + अच् ।) हरीतकी । इति मेदिनी । घे, २१ ॥
 (गुणादिकमस्य हरीतकीशब्दे ज्ञातवम् ॥)
 प्रमथाधिपः, पुं, (प्रमथानां अधिपः ।) शिवः ।
 इत्यमरः । १ । १ । ३३ ॥
 प्रमथितं, क्त्वा, (प्रकर्षेण मथितम् ।) निर्जल-
 तक्रमः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 प्रमदः, पुं, (प्र + मद् + “प्रमदसंमदौ हर्षे ।”
 ३ । ३ । ६८ । इति अच् ।) हर्षः । इत्यमरः ।
 १ । ४ । २४ ॥ (यथा, ऋषाचरितसागरे । ६ । १६२ ।
 “तच्छ्रुत्वा मम राजश्च विधादप्रमदौ दयोः ।
 अभूतां मेघमालोक्य हंसचातकयोरिव ॥”
 प्रमाद्यन्नेनेति । प्र + मद् + करणे अच् ।)
 धुस्त्रफलम् । इति शब्दचन्द्रिका । (दानव-
 विशेषः । यथा, हरिवंशे । ३ । ८७ ।
 “प्रमदो मयः कुपयो ह्यग्रीवश्च वीर्यवान् ॥”
 वशिष्ठतनयानामन्यतमः । स तु उत्तममन्वन्तरे
 सप्तविंशमेदः । यथा, भागवते । ८ । १ । २४ ।
 “वशिष्ठतनयाः सप्त ऋषयः प्रमदादयः ।
 सत्या वेदयुता भद्रा देवा इन्द्रस्तु सख्यजित् ॥”)
 प्रमाद्यतीति । प्र + मद् + कर्त्तरि अच् । यदा
 प्रकर्षेण मदीऽस्य । मत्ते, चि । इति मेदिनी ।
 दे, ७५ ॥ (यथा, रघौ । १६ । ३७ ।
 “प्राविधि प्रमदवर्जित्वैवभूत
 कृत्रिमाद्रियु विहारविभ्रमः ॥”)
 प्रमदकाननं, क्त्वा, (प्रमदानां काननम् । “ङापी-
 संज्ञा ऋन्वोर्बहुलम् ॥” ६ । ३ । ६३ । इति
 च्छः । यदा, प्रमदाय हर्षाय यत् काननम् ।)

प्रमा

प्रमदावनम् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ ।
 ४ । ३ ॥
 प्रमदवनं, क्त्वा, (प्रमदानां वनमिति । “ङापी-
 रिति ॥” ६ । ३ । ६३ । इति च्छः ।) राज्ञो-
 ऽन्तःपुरोचितवनम् । इत्यमरः । २ । ४ । ७ ॥
 प्रमदा, क्त्वा, (प्रमदयति पुरुषमिति । प्र + मद्
 हर्षे + णिच् + अच् । यदा, प्रमदो हर्षोऽस्यस्या
 इति अच् । टाप् ।) उत्तमयोषित् । इति
 मेदिनी । दे, ५ ॥ (यथा, कुमारः । ४ । १२ ।
 “नयनान्यरुणाति घूर्णयन्
 वचनानि खललयन् परे परे ।
 असति त्वयि वारुणीमदः
 प्रमदानामधुना विडम्बना ॥”)
 चतुर्दशाक्षरवृत्तिविशेषः । तल्लक्ष्यं यथा, वृत्त-
 रत्नाकरटीकायाम् ।
 “नजभजला गुरुश्च भवति प्रमदा ॥”)
 प्रमदाकाननं, क्त्वा, (प्रमदानां काननम् ।) प्रमद-
 वनम् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ । ३ ॥
 प्रमदावनं, क्त्वा, (प्रमदानां वनम् ।) प्रमदवनम् ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 प्रमनाः, [स्] चि, (प्रकृष्टं मनोऽस्य ।) हर्ष-
 युक्तः । इत्यमरः । ३ । १ । ७ ॥ (यथा, महा-
 भारते । ८ । ३७ । ४९ ।
 “इति बहुपरुषं प्रभावति
 प्रमनसि मद्रपतौ रिपुस्तवम् ॥”)
 प्रमयः, पुं, (प्र + मी वधे + भावे अच् ।) वधः ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ३४ ॥ (यथा, राजतर-
 ङ्गिण्याम् । १ । ६ ।
 “दृष्टं दृष्टं शृपोदन्तं वहा प्रमयमीयुषाम् ।
 अर्थाकालभवेर्वाचां यत्प्रवन्धेषु प्रथ्यते ॥”)
 प्रमा, क्त्वा, (प्रमीयते इति । प्र + माङ् माने
 + “आतचोपसर्गे ॥” ३ । ३ । १०६ । इति
 अच् । टाप् ।) यथार्थज्ञानम् । तत्पर्यायः ।
 प्रमितिः २ । इत्यमरः । ३ । २ । १० ॥ प्रमा-
 यम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, प्रबोध-
 चन्द्रोदये । २५ अङ्कः ।
 “प्रत्यक्षादिप्रमासिद्धाविवहार्थाभिधायिनः ।
 वेदान्ता यदि प्रास्त्राणि बौद्धैः किमपराध्यते ॥”
 यथा च ऋग्वेदे । १० । १३० । ३ ।
 “काशीन्प्रमा प्रतिमा किम् ॥”
 “यज्ञस्य प्रमा प्रमाणमिच्छता का कथभूतासीत् ॥”
 इति तद्भाष्ये सायनः ॥) न्यायमते तद्वृत्ति
 तत्प्रकारकज्ञानम् । भ्रमभिरज्ञानम् । अस्याः
 कारणं गुणः । स च प्रत्यक्षे विशेष्ये विशेष-
 वचस्य सम्बन्धः । अनुमितौ साध्यविशिष्टपक्षे
 परामर्शः । शाब्दबोधे योग्यतायाः तात्पर्यस्य
 वा यथार्थज्ञानम् । उपमितौ शक्ये सादृश्य-
 बुद्धिः । यथा,—
 “दोषोऽप्रमाया जनकः प्रमायास्तु गुणो भवेत् ।
 पित्तदूरत्वादिरूपो दोषो नानाविधः स्मृतः ॥
 प्रत्यक्षे तु विशेष्येण विशेषवचता समम् ।
 सन्निकर्षो गुणस्तु स्यादथ त्वनुमितौ पुनः ॥

प्रमाणं

यत्ने साध्यविशिष्टे च परामर्शो गुणो भवेत् ।
 शक्ये सादृश्यबुद्धिस्तु भवेदुपमितौ गुणः ।
 शाब्दबोधे योग्यतायास्तात्पर्यस्थाप वा प्रमा ॥
 गुणः स्यादभ्रमभिरनु ज्ञानमत्रोच्यते प्रमा ।
 अथवा तत्प्रकारं यत् ज्ञानं तद्वृत्तिप्रियकम् ॥”
 इति भाषापरिच्छेदे । १३१-१३५ ॥
 (“दोषः इति । अप्रमां प्रति दोषः कारणं प्रमां
 प्रति गुणः कारणं तच्चापि पित्तादिरूपा दोषा
 अनुगुणताः तेषां कारणत्वम् अन्यथयतिरेका-
 भ्यामेव सिद्धम् । गुणस्य प्रमाणनकत्वन्तु अनु-
 मानात् सिद्धम् । यथा प्रमाज्ञानसाधारण्य-
 कारणभिरकारणजन्यान्यज्ञानत्वात् अप्र-
 मावत् । न च दोषाभाव एव कारणमस्त्विति
 वाच्यम् । पीतः शुद्ध इति ज्ञानस्यैव पित्तदोष-
 सत्त्वात् शुद्धप्रमाणत्विप्रसङ्गात् विनिश्चयना-
 विरहात् अन्तदोषाभावस्य कारणत्वमपेक्ष्य
 गुणकारणताया न्यायत्वात् । न च गुणस्यैवपि
 पित्तप्रतिबन्धात् शुद्धे न सैवज्ञानमतः पित्तादि-
 दोषाभावानां कारणत्वमवश्यं वाच्यं तथा च किं
 गुणस्य हेतुत्वकल्पनयेति वाच्यं तथाप्यन्यथयति-
 रेकाभ्यां गुणस्यापि हेतुत्वसिद्धिः । एवं भ्रमं प्रति
 गुणाभावः कारणमित्यस्यापि सुवचत्वाच्च । तत्र
 दोषाः के इत्याकाङ्क्षायामाह पित्तेति । क्वचित्
 पीत्तादिभ्रमे पित्तं दोषः क्वचित् चन्द्रादेः स्वल्प-
 परिमाणभ्रमे दूरत्वं दोषः । क्वचित् वंशीरग-
 भ्रमे मण्डूकवसाङ्गनमित्येवं दोषा भ्रान्तिजनका
 इत्यर्थः । अथ के गुणा इत्याकाङ्क्षायां प्रत्य-
 चादौ क्रमशो गुणान् दर्शयति प्रत्यक्षेति ।
 प्रत्यक्षे विशेषणवत् विशेष्यसन्निकर्षो गुणः अनु-
 मितौ साध्यवति साध्यव्याप्यैवशिष्टाज्ञानं गुण
 इति एवमपेक्ष्युक्तः । प्रमां निरूपयति भ्रम-
 भिरिति । ननु यत्र सुक्तिरजतयोरिमे रजते
 इति ज्ञानं जातं तत्र रजतांशेऽपि प्रमा न
 स्यात् तन्ज्ञानस्य भ्रमभिरज्ञानाभावात् अत
 आह अथवेति । तद्वृत्तिप्रियकं तत्प्रकारकं ज्ञानं
 प्रमा इत्यर्थः । इदं तु बोध्यम् । येन सम्बन्धेन
 तद्वृत्ता तेन सम्बन्धेन तद्वृत्तिप्रियकं तेन सम्बन्धेन
 प्रकारकत्वं वाच्यम् । तेन कपालादौ संयोगा-
 दिना घटादिज्ञाने नातिशयिः ॥” * ॥)
 प्रमाणं, क्त्वा, (प्रमीयते विश्वमनेनेति । प्र + मा +
 ल्युट् ।) विष्णुः । यथा,—
 “प्रमाणं प्राणनिजयः प्राणभृत् प्राणजीवनः ॥”
 इति महाभारते शान्तिप्रश्नस्य दानधर्मः ॥
 निबन्धम् । मर्यादा । शास्त्रम् । (यथा,—
 “आप्ता ह्यवितकैस्त्विति विभागविदो निष्पी-
 तुपतापदर्शिनश्च । तेषामेवङ्गुणयोगात् यद-
 चनं तत् प्रमाणम् । अप्रमाणं पुनर्मनोस्त्व-
 न्खरंरक्तदृष्टादुष्टवचनमिति ॥” इति चरके
 विमानस्थाने चतुर्थेऽध्याये ॥) सत्यवादी ।
 (प्र + मा + भावे ल्युट् ।) इयत्ता । हेतुः ।
 (प्रमिञ्जीतीति । प्र + मा + कर्त्तरि ल्युः ।)
 प्रमाता । इति मेदिनी । ये, ६९ ॥ प्रमा ।